

פרשת צו

(דף כ"ז ע"א)

אש המזבח מבערת את אש רוח הטומאה והכהן מצד החסד מבעיר את האש
אֵלֶּא הָכִי אוֹלִיפְנָא, בַּר נָשׁ דְּאָתִי לְמַחְטֵי קָמִי מְאָרִיָּה,

ומשיב רבי אחא שכך למדנו שכאשר האדם בא לחטוא לפני אדונו הוֹא

אוֹקִיד גְּרַמִּיָּה בְּשִׁלְהוּבִיתָא דִּיִּצְר הָרַע. הוא שורף את עצמו

בשלהבת האש של היצר הרע וִיִּצְר הָרַע מְסַטְרָא דְרוּחַ (דף כ"ז ע"ב)

מְסַטְרָא קָא אֲתִיָּא, והיצר הרע הוא בא מצד רוח הטומאה וְהָא שְׂרִיָּא

בִּיהַ רוּחַ מְסַטְרָא. ואז ע"י החטא שורה עליו רוח הטומאה וְלִזְמַנִּין

אֲשֶׁתְּמוֹדְעֵן קַרְבְּנֵי דְאֲתִיִּין מֵהָאֵי סְטְרָא, ולפעמים ניכרים

הקרבות שאדם מקריב מאותו הצד של הרע כגון בחטאת יחיד שמביא עז לקרבנו ששורה

עליו רוח הטומאה (רמ"ק) וּבְעָא לְקַרְבָּא עַל מְדַבְּחָא כְּדָרְמֵי לֵיהַ.

ואז הוא צריך להקריב קרבן שדומה לחטא שהוא עשה לפי שבחטאו הוא הגביר עליו את

רוח הטומאה כך הוא צריך להקריב קרבן של עז ששורה עליו רוח הטומאה בכדי שרוח

הטומאה יתבטל ע"י אש המזבח ואז יתכפר חטאו (רמ"ק) וְלֹא אֲשֶׁתִּיָּצִי, וְלֹא

אֲתַבְּטַל הֵהוּא רוּחַ מְסַטְרָא, ולא מתכלה ולא מתבטל אותו רוח

הטומאה בֵּין מִבְּר נָשׁ, וּבֵין מֵהָהוּא סְטְרָא דְאֲתִי מִנִּיהַ,

אֵלֶּא בְּאִשָּׁא דְמְדַבְּחָא, בין מהאדם החוטא ובין מאותו צד של הטומאה

שהחטא בא ממנו אלא ע"י אש המזבח וְהֵהוּא אִשָּׁא מְבַעְרָא רוּחַ

הלימוד היומי

מִסְאֲבָא, וְזִינִין בִּישִׁין מֵעֲלָמָא, כי אותה האש של המזבח היא מבערת את רוח הטומאה וכל המינים הרעים מהעולם לפי שהיא אש אוכלת אש (רמ"ק) **וְכִהֲנָא בְּדָא אֶתְכֻּוּן,** והכהן שהוא מצד החסד בזה הוא מכון **לְתַקְנָא אִישָׁא דִּיבְעַר זִינִין בִּישִׁין מֵעֲלָמָא.** לתקן ולהבעיר את האש במזבח כדי לבער את הרוחות והמינים הרעים מהעולם ופעולת האש שהבעיר הכהן שהוא מצד החסד על המזבח היא אש של חסד ורחמים ולכן היא מבערת את אש הגבורה של החיצונים (ע"פ הרמ"ק).

אש המזבח מהחסד לא תכבה לעולמים

וְעַל דָּא בְּעִי, דְּלֹא יִדְעֻכוּן לִיהּ לְעֲלָמִין, ועל זה צריך להזהר שלא תכבה האש על המזבח לעולמים **וְלֹא יִתְחַלֵּשׁ חֵילָא וְתוֹקְפָא דִּילֵיהּ,** ולא יחלש הכוח והחוזק שלה **לְתַבְרָא חֵילָא דְתוֹקְפָא אַחְרָא בִּישָׁא מֵעֲלָמָא,** בכדי לשבור את הכח והחוזק האחר של הרע מהעולם **וְעַל דָּא לֹא תִכְבֶּה.** ועל זה כתוב בפסוק שצריך להזהר שהאש לא תכבה **וְכִהֲנָא יְסֻדֵּר עָלֶיהָ אִישָׁא בְּבִקֵּר בְּבִקֵּר,** והכהן צריך לסדר על המזבח אש בבוקר בבוקר **בְּזִמְנָא דְשִׁלְטָא סְטְרָא דִּילֵיהּ וְאַתְעֵר בְּעֲלָמָא,** בזמן ששולט הצד שלו שהוא צד החסד ומתעורר בעולם לפי שהאש הזאת היא מצד החסד לכן מסדרה בזמן שליטת החסד (הרמ"ז) **בְּגִין לְבַסְמָא עֲלָמָא** (ס"א ולבסמא דינא), **וְאַתְכַּפִּיין דִּינִין, וְלֹא מִתְעֵרִי בְּעֲלָמָא,** בגלל שיתמתקו הגבורות בעולם ע"י החסדים ויתכופפו ויכנעו

הדינים ולא יתעוררו עוד לשלוט בעולם וְעַל דָּא תַּנִּינָן, אֵית אִשָּׁא
 אֹכְלָא אִשָּׁא. אִשָּׁא דְלַעִילָא אֹכְלָא אִשָּׁא אַחְרָא, ועל זה
 למדנו שיש אש אוכלת אש שהיא האש העליונה של החסד אוכלת את אש האחרת של
 הגבורה אִשָּׁא דְמַדְבַּחָא אֹכְלָא אִשָּׁא אַחְרָא, והאש של המזבח
 שהיא מהחסד אוכלת את האש האחרת של הגבורה וְעַל דָּא, אִשָּׁא דָּא לָא
 תִּכְבֵּה לְעֵלְמִין, ועל כן צריך להזהר שהאש של המזבח שהיא מצד החסד לא
 תכבה לעולמים וְכִהְנָא מְסִדֵּר לֵיהּ בְּכָל יוֹמָא. והכהן שהוא מצד החסד
 הוא מסדר את האש של החסד בכל יום כדי שתאכל ותכלה את אש הגבורה מהעולם.

רעיא מהימנא

חמשה מיני אש היו יורדים על הקרבן

פְּקוּדָא לַעֲשׂוֹת הָעוֹלָה כַּמִּשְׁפָּטָה, וְעָלָה אֶתְמַר מצוה
 לעשות את קרבן העולה כמשפט הכתוב בתורה ועל זה נאמר בתורה זֹאת
 תִּזְרֹת הָעוֹלָה וְגו'. דהיינו פרשת הקרבת קרבן העולה חֲמִשָּׁ אֲשִׁים
 הָיוּ נִחְתָּיִן עַל קַרְבָּנָא. וחמשה מיני אש היו יורדים על הקרבן א' אִש
 אוֹכֵל וְאִינוּ שׁוֹתָה. ב' אִש שׁוֹתָה וְאִינוּ אוֹכֵל. ג' אִש
 אוֹכֵל וְשׁוֹתָה. ד' אִש אוֹכֵל לְחִים וְיִבְשִׁים. ה' אִש שְׂאִינוּ
 אוֹכֵל וְאִינוּ שׁוֹתָה. לְקַבְּלֵיהּ אִינוּן, וכנגד חמישה מיני האש כתוב
 בתורה חמש לשונות של אש זֹאת תִּזְרֹת הָעוֹלָה, חַד כנגד אש אחת. הִיא
 הָעוֹלָה עַל מוֹקְדָה, ב' כנגד אש שניה. עַל הַמִּזְבֵּחַ, ג' כנגד אש

שלישית. **כָּל הַלֵּילָה, ד'** כנגד אש רביעית. **וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ**
ה' כנגד אש חמישית.

קרבת עולה כולו עולה לגבוה שהיא כנגד המלכות

וְאוֹקְמוּהָ מֵאֵרֵי מִתְנִיתֶיךָ, עוֹלָה כּוֹלָה סֹלֶקָא לְגַבוּהָ.

וביאררו בעלי המשנה שקרבן עולה כולה לגבוה ואין לכהנים חלק

בה דהיינו שהיא כנגד המלכות **וְרָא בִּינָהּ**, והיא עולה לגבוה לבינה שנקראת גבוה

(יהל אור) **ה'**, **ה'** מְרֵאוֹת דִּילָהּ. ואות ה' שבמילת העולה היא כנגד ה' מראות

וגוונים שהמלכות מקבלת מהבינה שהם אדום שחור לבן ירוק ותכלת שהמלכות מקבלת את

ה' הגוונים האלו מהבינה (יהל אור) **י'**, **בַּת יְחִידָהּ**, ואות י' [מ'] שבתיבת

מראה היא רומזת למלכות הנקראת בת יחידה [ב] שעליה נאמר (שמות כד) **וּמְרֵאָהּ**

כְּבוֹד יְי' כַּאֲשֶׁר אוֹכֵלֶתָ. דהיינו שהמלכות הרמוזה באות י' [מ'] של תיבת

מראה היא אש אוכלת לפי שיש בה כמה מיני אש (יהל אור) **ו' אֹר דְּבַת עֵינָא,**

ואות ו' שבשם הוי"ה שהוא הז"א הוא כנגד האור שבעין שהז"א נקרא אור והמלכות נקראת

מראה (יהל אור) **וְהִיא אֵשׁ שׁוֹתָה כָּל מִיּוֹן דְּאוֹרֵייתָא**, והמלכות

נקראת אש שותה, לפי שהיא שותה את כל המים שיורדים אליה מהז"א שנקרא תורה

(רמ"ק) **וְאוֹכֵלֶת כָּל קָרְבָּנֶיךָ דְּעֻלּוֹתָא**. ונקראת אש אוכלת ע"ש שאוכלת

אור הרשב"י

[א] ביהל אור גורם מ' במקום י'.

[ב] לפי שהמלכות נקראת מראה והיא רמוזה

באות מ' שבתיבת מראה וכן מ' יום שעמד

הלימוד היומי